

Gustaf Wetter spelar inför Stenstorpspubliken.

Klockare borde lära brudmarsch Du gamla, Du friska från Läppe?

Om Gustaf Wetter i Katrineholm — o, hädiska tanke — fick stifta en lag, skulle i den stadgas, sade han vid sin spelmans- och låtföreläsning i Stenstorps skola i går kväll, följande: Klockare vare skyldig lära sig socknens brudmarsch! Och för att åskådliggöra det lämpliga häruti spelade han Vingåkers brudmarsch för att som sista nummer på programmet framföra den mäktiga österåkers brudmarsch. En klenod i den sörmländska folkmusiken, som i ett samlingshäfte för landet uttagits som en av de två låtar, vilka är representativa för landskapet.

Det var länge sedan det varit så mycket folk på en föreläsning i Stenstorp, där frekvensen annars i allmänhet är synnerligen god. Ett 35-tal personer var med i går kväll, då hr Wetter och spelmansbrodern Nils Lindvall tillsammans spelade folkmusik i föreläsningens regi. Gustaf Wetter kåserade emellanåt

om spelmän och melodier. T. ex. om Ålsätersspelmanen gästgivare Karl Jönsson, 1790—cirka 1870. Han föddes på Ollasgården i Åttersta, och det berättas, att hans fästmö försmådde honom och gifte sig med en annan. När brudföljet på väg till kyrkan skulle passera Oilas i Åttersta tystnade plötsligt spelmännens fioler, och de kunde inte ljuda igen, förrän Karl Jönsson svingat sin stråke över dem. Sen följde han med och spelade på bröllopet för sin f. d. fästmö och sin rival. Det skulle ha varit en övermåttan skön musik.

Om bygdens störste spelman, namnkunnige August Widmark, berättade hr Wetter och spelade många låtar, bl. a. ur hans från USA återkomna notbok. Om Per Ohlson i Bromma, också han född i österåker, som spelade på förstämnd fiol, August Eriksson i Lilla Molke (Marby-doktorn), och Gabriel Jonsson i Åbrostugan, värmlänning och därför berikande de sörmländska låtarna med starkt Värmlandsinslag, berättade också hr Wetter. Per Persson-Lundholm, smeddräng vid Skenäs, och Spel-Pelle i Vik, som är avbildad på Wallander-tavlan

Midsommardans vid Säfstaholm, minde han också om.

Berömd Wester-polska

Bortgångne Vingåkersspelmanen A. Wester fick avsevärd plats i föreläsningen, och bl. a. spelade hr Wetter den berömda Westers knäpp-polska. Dock in-r&med alla de akrobatiska övningar som Wester bedrev när han presenterade den. Det stora paradnumret Tyska klockorna med knäppningar på strängarna fick också avnjutas med allt vad den innehåller av svart magi och spelmansextas.

Nationalsången från Läppe?

Gamla Vingåkersvalsen, med tema lånat från Kväsarvalsen, fick den engagerade och trevliga publiken också lyssna till. Att den s. k. Vingåkersdansen inte är någon Vingåkersmelodi, utan ursprungligen från Hälsingland, var kanske litet stilvidrigt för många. Men i gengäld fick de trösta sig med, att enligt muntlig tradition skulle Richard Dybeck ha fått inspiration till texten i Du gamla, Du friska, som den hette då, vid besök i Läppettrakten. Och då jämnar det ju ut sig.

Ärrpe.

fö<
26,
fyi
ge
ha
fö<

de
un
Sc
Al
ne
ge

ga
12-
sji
ne
oc|

SO|
mi
"L
mk<

i l
ne
da
sit
vic
ko
lar
Vi:

säl
un
i f
Kc
rai
ge

oc|
su:
sjc
ba